

VALOAREA SCULPTURII ÎN SPAȚIILE INTERIOARE CONTEMPORANE

Lec.univ. Inga MAȚCAN-LÎSENCO

Universitatea Tehnică a Moldovei

Rezumat: Pentru realizarea unei sculpturii moderne se face necesară căutarea continuă a unor forme noi, implementarea, combinarea diverselor tehnologii, materie primă cât și dezvoltare a abilităților practice. Producerea unei sculpturii realizată prin intermediul întrebuințării materialelor și tehnicilor inovatoare este capabilă de a spori valoarea artistică a acestora și reflectă necesitatea implementării ei în interior ca parte componentă indiscutabilă. Proprietățile estetice a sculpturii în design în marea sa parte definește liniile stilistice a interiorului; pentru realizarea acestui scop este necesară construirea volumelor sub aspect artistic și tehnic.

Cuvinte cheie: sculptura, sculptura modernă, material natural, material artificiale.

„Sunt imbecili cei care spun despre lucrările mele că ar fi abstracte: ceea ce ei numesc abstract este cel mai pur realism, deoarece realitatea nu este reprezentată de forma exterioară, ci de idei din spatele ei, de esența lucrurilor”

(Constantin Brancusi)

1. INTRODUCERE

Sculptura modernă este un element expresiv „o artă a volumelor în spațiu” cu ajutorul expunerii diverselor obiecte tridimensionale în spațiu prin intermediul cărora interiorul proiectat corespunzător cerințelor obține un aspect inedit care contribuie la crearea unei imagini unice și integre. Sculptura contemporană este caracterizată prin utilizarea diverselor piese sculptate care sunt utilizate la decorarea și îmbogățirea aspectului clădirii și structurilor.

2. IMPORTANȚA SELECTĂRII MATERIALELOR ÎN SCULPTURA MODERNĂ

Cerințele impuse de societate față de sculptura modernă sunt foarte ridicate prin intermediul cărora se face posibilă decorarea unui spațiu interior în acest mod atrăgând un interes sporit ceea ce duce la selectarea minuțioasă a materiei prime din care sunt confecționate acestea, care pot fi divizate în două grupe:

- *Materialele de natură organică și minerală* (corpuri fuzibile, substanțe sulfurice, pietre de natură organică s.a.) – numeroase studii demonstrează că acestea creează o percepere emoțională pozitivă, efectele manifestându-se la nivel vizual, deoarece prin calitatea sculpturilor se pune în valoare estetica specifică caracterizată prin proprietățile lor: luciu, culoare, densitate, fragilitate, transparentă și duritate.

- *Materialele artificiale și nonmetalice* (șterci, plasticul, pietre sintetice s.a.) – prezintă un interes în designul contemporan oferind posibilități mai variate (capătă variații propriu-zise fizice și chimice) și datorită cărora putem pune în valoare detaliile necesare și originale ale designului. După proprietățile sale fizico-chimice materialele artificiale posedă unele criterii: luciu, colorit și prelucrare care depășesc pe cele de natură organică, funcționalitatea lor rămâne aceeași dar valoarea lor e mai scăzută. Sculptura din material artificiale ajută la delimitarea spațiului, crearea unei idei complexe unice.

Selectarea materialelor combinate oferă autorului posibilități mai mari pentru a echilibra compoziția, integrând componentele unui ambient confortabil în design astfel încât să se creeze o unitate a ansamblului de forme și forme prin aceasta înțelegându-se atât întregul, cât și fragmentul. Prin intermediul sculpturii moderne se pot obține numeroase efecte optice în funcție de modalitatea de iluminare cât și diverse artificii psihologice ce creează atmosferă deosebită, confort și liniște.

3. MODALITĂȚI DE EXECUTARE, DECORARE A COMPOZIȚIILOR SCULPTURALE

Tehnica executării a sculpturii - contemporane se selectează în dependență de materialul ales prin metode și tehnologii complicate și variate: *trafilare, cioplire, laminare, prelucrare termică, modelare, sudare, tăiere,*

turnare, stanțare, traforare, răzuire, înalbare, oxidare, înnegrire, poliere, galvanici, nituire - pentru a obține efectul necesar.

Metodele de *topire* și *turnare* permit corectarea defectelor, *laminarea* se reglează ca materialul să se alungească și să se lățească, *trafilarea* este întrebuințată pentru obținerea barelor subțiri sau sârme, *stanțarea* – este operațiunea care permite tăierea, fără așchiere. *Nituirea* este o operațiune de îmbinare nedemontabilă și se utilizează pentru decorare și mijloc de asamblare, *polizarea* – permite prelucrarea pieselor cu discuri abrazive, *tehnica patinării* și *colorării* se utilizează pentru obținerea unor noi nuanțe, culori uneori cu efecte multicolore cu ajutorul diferitor aliaje și substanțe chimice.

Confecționarea compoziției sculpturale se efectuează pe două căi: *manuală* (individuală) și cu întrebuințarea diferitor *tehnici mecanizate* (serie). Modalitatea confecționării individuale a sculpturii arhitecturale prezintă sculptorului largă libertate de fantezie, experiment total – în alegerea materialului pentru confecționarea și rezolvarea concretă, în alegerea mijloacelor de decorare și design, din această cauză etapele pot fi variate în dependență de numărul tehnicilor și mijloacelor utilizate la creare a unei lucrări.

În piesele “unicate” e individualitatea sculptorului care a creat-o. În acest context este necesar, să menționăm faptul că, în prezent modalitatea individuală nu se poate numi 100% manuală deoarece sculptorul, în etapele realizării lor, deseori întrebuințează semifabricate, executate prin trafile, stanțare, turnare a semifabricatelor s.a.

Pentru confecționarea și decorarea pieselor de sculptură este necesară studierea diferitor exemple și indicații practice ce au fost executate în prealabil (unde sunt descrise etapele de executare).

În dependență de concepția lucrării se alege materialele necesare. Indiferent de materialele ce se întrebuințează nu este posibil confecționarea unei compoziții sculpturale contemporane fără a ne informa și a studia, practica principiilor ce țin de partea tehnologică și confecționarea a fiecărui material în parte. Metodele de realizare din material variate vor fi la fel diferite de oarece fiecare materie primă posedă proprietățile sale proprii repetabile ce țin de proprietățile fizice și chimice de aspectul exterior în combinarea lor armonioasă crează o frumusețe deosebită.

CONCLUZIE

Formele sculpturii contemporane își aduc aportul la procesul formării unui vocabular specific ce acționează a supra stărilor de spirit umane, în rezultat sculptura cu specificul său participă la satisfacerea necesităților omului material și spiritual. Puterea influenței spirituale a sculpturii se multiplică, deoarece ea crează și formează ambianța omului.

Înainte creării unei sculpturi contemporane autorul trebuie să-și pună ca scop niste cerințe bine definite: crearea unei forme noi; îmbunătățirea proprietăților pieselor prin intermediul materialelor și tehnicilor moderne.

Sculptura contemporană este o artă a volumelor în spațiu care încadrează un interior sau exterior prin expunerea spațială a diferitor obiecte reale, tridimensionale. În acest context se face posibilă compensarea convențiilor sociale de „percepere de la distanță” a pieselor de sculptură ce posedă proprietatea de transmitere a tridimensionalității obiectelor înlocuind parțial perceperea tactilă.

Bibliografie

1. Canacov J.M., *Modelarea și turnarea în sculptură* Ed. Aquila, București, 2012.
2. Calangiu A., *Arta și noile tehnologii*. Ed. Meridiane, București, 2000.
3. Rosenberg J., *Criteriul calității în artă*. Ed. Meridiane, București, 2013.
4. Focillon H., *Viața formelor*, Ed. Aquila, București, 2010.